

Crăciun fericit, Matei!

BRIGITTE WENINGER
EVE THARLET

Traducere de Cristina Nan

Se apropia Crăciunul. Pădurea era acoperită de o mantie groasă de zăpadă, dar familia Iepure era bine adăpostită în vizuina ei călduroasă. Tatăl iepure tocmai le povestise copiilor despre Moș Crăciun.

– Iar acum, să recapitulăm. Cum îi place lui Moș Crăciun să fim? i-a întrebat el cu blândețe.

– Îi place să fim buni, a zis Matei.

– Și să ne ajutăm unii pe alții, a spus Luca.

– Și să împărțim lucrurile cu cei din jur, a adăugat Ana.

– Și să fim atenți și iubitori, a completat Dan, fratele lor mai mare.

– Văd că ați fost cu toții foarte atenți, a comentat tatăl râzând. Și acum, la culcare.

A doua zi, Matei a rămas acasă deoarece afară era foarte frig. Stătea la fereastră împreună cu Nicușor, iepurașul lui de jucărie, și aștepta să se întoarcă restul familiei. Tot uitându-se pe geam, a văzut o pasăre micuță care țopăia și scormonea cu ciocul prin zăpadă.

- Privește, Nicușor, caută mâncare, dar nu găsește, a zis Matei. Stratul de zăpadă e mult prea gros. Sărmana pasăre!

Apoi, Matei a mai zărit în apropiere câteva păsări. Aveau penele înfoiate ca să le țină de cald și păreau tare înfometate.

Atunci Matei și-a amintit ce le spusese tata cu o seară înainte: „Lui Moș Crăciun îi place să ne ajutăm unii pe alții.”

– O să gădesc ceva de mâncare pentru păsărele, a zis el.

A dat fuga la cămară și s-a uitat bine în jur. A văzut un sac plin cu porumb. Păsărilor sigur le-ar plăcea. A ridicat sacul greu de pe raft și l-a dus afară.

